

پترولوجی و پتروژنر سنگهای ولکانیک و پلوتونیک مناطق هرزندات - دیوان داغی (شمال مرند)

علیرضا روانخواه*, صدرالدین امینی**, محسن مؤید***

*دانشجوی کارشناسی ارشد پترولوجی دانشگاه تربیت معلم تهران

**عضو هیئت علمی دانشگاه تربیت معلم تهران

***عضو هیئت علمی دانشگاه تبریز

چکیده

سنگهای نفوذی هرزندات - دیوان داغی و سنگهای ولکانیک اسید و بازیک(اسپیلیتی شده) بصورت توده های مجزا و پراکنده در شمال و شمالغرب مرند (هرزندات) و جنوب جلفا (کوههای قره گوز و دیوان داغی) رخنمون دارند. راستای تقریبی این رخنمونها NW-SE می باشد. مجموعه های یاد شده در زیر نهشته های پیشرونده پرمین قرار می گیرند و با دگرшибی آذربین پی پوشیده می شوند. همبrij ممستقیم این توده ها در دره دیز و با رسوبات دونین بچشم می خورد. ترکیب سنگ شناسی سنگهای ولکانیک اسید در حد ریوداسیت تا داسیت و ریولیت و ترکیب سنگ شناسی سنگهای ولکانیک بازیک در حد بازالت تا آندزیت بازالتی و ترکیب سنگ شناسی توده های نفوذی در حد کوارتز سیینیت می باشد. کانیها ای اصلی توده های نفوذی و سنگهای ولکانیک اسید شامل کوارتز، پلازیوکلار و فلدسپارآلکالن و کانیهای اصلی سنگهای ولکانیک بازیک شامل پلازیوکلار، پیروکسین و در برخی نمونه ها اولیوین می باشد. کانیهای فرعی آپاتیت، اسفن، زیرکن، بیوتیت و آمفیبول (آرفودسونیت) یا پیروکسنها سدیک نیز در این سنگها مشاهده می شود. جایگیری توده های نفوذی بفرم دایک، سیل واستوکهای کوچک و در اعماق کم بوده و به انواع A-type تعلق دارند. بررسیهای دقیقت نشان میدهد که سنگهای ولکانیک اسید همخون با توده های نفوذی بوده و هر دو به انواع A₁ تعلق دارند. احتمال می رود که سنگهای ولکانیک بازیک رخنمون یافته در کوههای دیوان داغی و قره گوز متعلق به بقایای پوسته اقیانوسی پالئوتیس اول بوده و با این فرض سنگهای ولکانیک اسید و توده های نفوذی را می توان به انواع بعد تصادم نسبت داد.

Petrology and Petrogenesis of volcanic and plutonic rocks of Harzandat and Divan-daghy area(North of Marand)

A.Ravankhah., S.Amini ,and M.Moayyed

Abstract:

Plutonic and volcanic rocks of Harzandat and Divan-daghy as individual masses, are out cropped in N and NW of Marand (Harzandat) and south of Jolfa(Ghareh-gose and Divan-daghy mountains). Trending nearly NW-SE. The mentioned complexes are positioned under Permian progressive deposits, which are covered by an igneous sole unconformity. Direct contact of these

masses with Devonian sediments are observed in Diez-valley. Lithological composition of acid volcanic rocks ranging from Rhyodacite, Dacite to Rhyolite, and basic volcanic rocks from Basalt to Andesite-basalt, where as plutonic rocks are of Quartz-syenite. Major constituent minerals of plutonic and acid volcanic rocks are of Quartz, plagioclase and alkali-feldspar, and in basic volcanic rocks consist of plagioclase, clinopyroxene and rarely Olivine. Minor minerals consist of apatite, sphene, zircon, biotite, amphibole (arfvedsonite) or sodic pyroxene (in rare). Emplacement of plutonic rocks as dyke, sill and small stocks and in low depths may have happened, and they belong to A-type rocks. More carefully studies indicates that acid volcanic rocks and plutonic rocks are cognate in their origins, and both related to A1-type. It is possible that basic volcanic rocks where outcropped in Divan-daghi and Ghareh gose mountains were related to remnants of early Paleo-tethys oceanic-crust, and in this case acid volcanic rocks and plutonic masses may be related to post-collision types.

مقدمه

محدوده مورد مطالعه بین طولهای جغرافیائی شرقی $^{\circ} ۳۰$ - ۴۵ و عرضهای جغرافیائی شمالی $^{\circ} ۴۰$ - ۳۸ واقع شده است. رخنمون سنگهای ولکانیک و نفوذی مورد بررسی در دامنه های جنوبی و شمالی ارتفاعات قره گوز و دیوان داغی و در حد فاصل شهرستانهای مرند تا جلفا و در شمالغرب ایران بچشم می خورد. در این بخش رخنمون سنگهای دگرگونه به سن پرکامبرین و نیز نهشته های پالئوزوئیک، مژوزوئیک و سینوزوئیک تا کواترنری گزارش شده است. مهمترین رخداد رسوبی در این محدوده مربوط به ضخامت زیادی از نهشته های پرم - تریاس جلفا است که با دگر شبیی آذرین پی، در اغلب نقاط رخنمون سنگهای ولکانیک و نفوذی به سن احتمالی دونین را می پوشاند. علاوه بر ان حجم وسیعی از رخنمونهای سطحی منطقه نیز به سنگهای ولکانیک و ولکانوکلاستیک پلیو - کواترنر محدود میشود که در جنوب محدوده مورد مطالعه از گسترش وسیعی برخوردارند. توده های ساب ولکانیک مربوط به رخنمونهای یاد شده نهشته های تخریبی و تبخیری قرمز فوکانی را قطع می کنند. از ویژگیهای بارز این منطقه، عدم رخنمون سنگهای رسوبی مربوط به پالئوزوئیک تحتانی (باروت، زاگون، لالون و میلا) است که در سرزمینهای گندوانیک از رسوبات شاخص محسوب می شوند (مؤید و موذن، ۱۳۸۱).

بحث

منطقه مورد مطالعه درزو نبندیهای ساختاری ایران در زونهای ایران مرکزی (اشتوکلین، البرز - آذربایجان (نبوی، ۱۳۵۵) و زون سلطانیه - میشو (افتخار نژاد، ۱۳۵۹) قرار دارد. سنگهای ولکانیک اسید با ترکیب ریوداسیت تا داسیت و ریولیت و سنگهای ولکانیک بازیک با ترکیب بازالت تا آندزیت بازالتی و توده های نفوذی با ترکیب کوارنز سیینیت بصورت توده های پراکنده در حدفاصل مرند تا جلفا و در یک راستای تقریبی NW-SE رخنمون یافته اند.

توده های نفوذی با نهشته های کربناته و شیلی دوونین در دره دیز جلفا همبری مستقیم داشته و خود توسط نهشته های پیشروندۀ پرمین با دگر شیبی آذرین پی پوشیده میشوند و لذا سن نسبی این رخداد ماجمائي به فاز هرسی نین (مرز دوونین - کربونیفر) نسبت داده میشود.

بررسیهای پتروگرافیکی بر روی سنگهای ولکانیک اسید نشان می دهد که بافت غالب در این سنگها پورفیری بوده و کانی شناسی اصلی سنگهای سنگهای مذکور شامل کوارتر، پلازیوکلاز و فلدسپار آلکالن می باشد. پلازیوکلازهای موجود در این سنگها دارای ماکلهای پلی سنتیک، مشبك و شعاعی و صلیبی بوده و در برخی از نمونه ها همراه با فلدسپار آلکالن بصورت پرتیت دیده می شوند. همچنین در بعضی از مقاطع، پلازیوکلازها در اثر هضم قطعات کربناته بوجود آمده و نیز با تجمع خود بافت گلومروپورفیری را بوجود آورده اند. فنوكریستهای فلدسپار آلکالن در اثر دگرسانی و تبدیل به کائولینیت و دیگر کانیهای رسی بصورت مات و ابری دیده می شوند و با ماکل کارلسپاد و بافت پرتیتی نیز در برخی از نمونه ها مشاهده می شوند. کانیهای فرعی موجود در این سنگها شامل زیرکن، آپاتیت و اولیوین غنی از آهن(Fe) می باشد.

در سنگهای ولکانیک بازیک بافت کلی میکرولیتی تا اینترگرانولار بوده و کانیهای اصلی سنگهای مذکور شامل پلازیوکلاز، پیروکسن و در برخی از نمونه ها اولیوین می باشد. پلازیوکلازهای موجود دارای ماکلهای پلی سنتیک و دم چلچله ای بوده و در برخی از نمونه ها، رشد اپیدوت و کلسیت بر روی درشت بلورهای پلازیوکلاز دیده می شود. همچنین پلازیوکلازهای اپیدوتیزه نیز در این سنگها مشاهده می شود. پیروکسن ها عمدها از نوع کلینوپیروکسن بوده و در فضای بین پلازیوکلازها و نیز در حواشی دانه های اولیوین های ایدنگستیه شده دیده می شوند. در اغلب سنگهای مذکور بلورهای سالم اولیوین بندرت پیدا می شوند و اکثرا به ایدنگستیت، سریانتین، آنتوفیلیت و کلریت تجزیه شده اند. کانیهای فرعی موجود در این سنگها بیشتر شامل اسفن و آپاتیت می باشد.

در توده های نفوذی نیز بافت غالب گرانولار و اینترستیشیال بوده و کانیهای اصلی موجود شامل کوارتر، پلازیوکلاز و فلدسپار آلکالن می باشد. در این سنگها، بلورهای بی شکل کوارتر بصورت منفرد یا مجتمع فضای بین بلورهای دیگر را پر کرده و بافت اینترستیشیال را بوجود آورده است. بلورهای سالم پلازیوکلاز بندرت پیدا می شوند و اکثرا به سریسیت، کلسیت و کائولینیت تبدیل شده اند. فلدسپار آلکالن موجود در این سنگها کائولینیزه شده و در برخی از نمونه ها دارای هم رشدی گرانوفیری با کوارتر می باشد(بافت گرانوفیر). همچنین در این سنگها بیوتیت ها کلریتیزه شده و آمفیبولها به کلسیت و کلریت تجزیه شده اند. کانیهای فرعی موجود شامل زیرکن، آپاتیت، بیوتیت و آمفیبول می باشد.

براساس تقسیم بندی شیمیایی صورت گرفته، ترکیب سنگ شناسی سنگهای ولکانیک اسید در حد ریوداسیت تا داسیت و ریولیت(نمودار Zr/TiO₂-SiO₂ فلوید و وینچستر، ۱۹۷۷) و ترکیب سنگ شناسی سنگهای ولکانیک بازیک در حد بازالت تا آندزیت بازالتی(نمودار Y/Zr/TiO₂-Nb فلوید و وینچستر، ۱۹۷۷) و بالاخره ترکیب سنگ شناسی توده های نفوذی مطابق نمودار R1-R2 دلاروش و همکاران(۱۹۸۰)، در محدوده گرانودیوریت و کوارتزمنزونیت قرار می گیرند. با توجه به اینکه تاثیر فرآیند آلتراسیون در توده های نفوذی بسیار شدید بوده بطوریکه باعث کائولینیزه شدن آلکالی فلدسپارها شده، لذا همین امر موجب پایین آمدن مقادیر Na و K در نمونه های مذکور شده و به

همین دلیل نمونه های مربوطه به سمت گرانودیوریت و کوارتزمونزونیت کشیده شده اند ولی در نامگذاری به نتایج پتروگرافی(کوارتزسیینیت) تاکید شده است. سری ماقمایی سنگهای ولکانیک و توده های نفوذی براساس دیاگرام TAS ایروین و باراگار(۱۹۷۱)، از نوع ساب آکالن تعیین شده است، بطوريکه بر اساس نمودار مجموع آکالن در مقابل سیلیس(کونو، ۱۹۶۸) نمونه های مربوط به سنگهای ولکانیک اسید و توده های نفوذی منطقه در محدوده کالکوآکالن و بر اساس نمودار Ce/Yb در مقابل Ta/Yb (پیرس، ۱۹۸۳)، نمونه های مربوط به سنگهای ولکانیک بازیک اکثرا در محدوده شوشونیتی واقع می شوند.

مقایسه دیاگرام عنکبوتی گروه عناصر کمیاب عادی شده نسبت به ORG (گرانیتوئیدهای پشتہ های اقیانوسی) در سنگهای ولکانیک اسید همخون با توده نفوذی و توده نفوذی با نمودار های مربوط به سنگهای گرانیتوئیدی از محیطهای مختلف تکتونیکی(پیرس و همکاران، ۱۹۸۴)، نشان می دهد که سنگهای مورد مطالعه تطابق خوبی با الگوی گرانیتوئیدهای داخل صفحه ای(WPG) Skaergaard و Mull دارند. بالا بودن عناصر LIL در این نمونه ها و تهی شدگی از عناصر HREE می تواند بدليل نقش پوسته ای و یا تشکیل ماقمای مولد سنگهای ولکانیک اسید و توده نفوذی از مذابهای حاصل از پوسته تحنانی و در اثر استقرار ماقمای بازیک و یا بدليل نرخ کم ذوب و درجه تفریق زیاد ماقمای حاصل از گوشه فوکانی باشد. آنومالی مثبت Nb نشانگر منشا احتمالی گوشه ای توده های یاد شده و تفریق از یک ماقمای گوشه ای عمیق می باشد که این ویژگی با آنومالی منفی Z تایید می شود.

باتوجه به دیاگرام عنکبوتی میانگین ترکیب عناصر کمیاب سنگهای ولکانیک بازیک که به MORB (باالتهای پشتہ میان اقیانوسی) (بوینز و همکاران، ۱۹۸۴) عادی شده اند، نتیجه می گیریم که اولاً غنی شدگی از عناصر LIL و LREE و تهی شدگی از HREE می تواند به عمق زیاد تشکیل ماقما و نرخ ذوب کم و فوگاسیته بالای CO₂/H₂O مربوط باشد. ثانیا، پایین بودن عناصر دیرگدار گوشه ای(Cr و Ni) نشانگر نرخ ذوب کم و درجه تفریق زیاد ماقمای بازالتی محدوده مورد مطالعه نسبت به MORB می باشد.

برای تعیین محیط تکتونیکی سنگهای ولکانیک اسید و توده های نفوذی مورد مطالعه از نمودارهایی که بر اساس عناصر اصلی، عناصر کمیاب و نمودارهایی که بر اساس پارامترهای کاتیونی است، استفاده شده است، با استفاده از نمودارهای مانیار و پیکولی(۱۹۸۹) که بر اساس عناصر اصلی محیطهای مختلف تکتونیکی از همدیگر تفکیک شده اند، نمونه های مربوط به سنگهای ولکانیک اسید و توده های نفوذی در محدوده POG (بعد کوهزاچی) قرار می گیرند.

در نموداری که توسط بچلور و بودن(۱۹۸۵) بر اساس پارامترهای کاتیونی R1 و R2 طراحی شده، هفت محیط تکتونیکی از همدیگر متمایز شده اند. بر اساس نمودار فوق، نمونه های مربوط به سنگهای ولکانیک اسیدی و توده نفوذی در محدوده Syn-Collision Post-OrOgenic واقع می شوند.

همچنین بر اساس نمودار ارائه شده از سوی پیرس و همکاران(۱۹۹۶) که بر اساس عناصر کمیاب نظیر Zr و Rb و محیطهای مختلف تکتونیکی از همدیگر تفکیک شده اند، اکثر نمونه های مربوط به سنگهای ولکانیک اسیدی در محدوده Post Collision (پس از برخورد) و نمونه های مربوط به توده های نفوذی در محدوده WPG و Post Collision قرار می گیرند.

با توجه به دیاگرامهای تفکیک کننده انواع مختلف گرانیت‌وئیدها (والن و همکاران، ۱۹۸۷)، که براساس نسبتهای عناصر اصلی و عناصر کمیاب می‌باشد، سنگهای ولکانیک اسید همخون با توده‌های نفوذی و توده‌های نفوذی محدوده مورد مطالعه از نوع گرانیت‌وئیدهای تیپ A می‌باشند. با استفاده از دیاگرامهایی که ابی(۱۹۹۲)(دیاگرام مثلثی $Nb-Y-3Ga$: نسبتهای Rb/Nb در مقابل Nb/Y) برای تفکیک دو زیر‌گروه از گرانیت‌های تیپ A طراحی کرده، مشخص می‌شود که سنگهای مورد مطالعه در زیر گروه A_1 واقع می‌شوند. بنابراین می‌توان پذیرفت که این سنگها منشأ گوشته‌ای داشته‌اند (چون گروه A_1 منشأ گوشته‌ای داشته) (الوده شده با درجات زیاد یا کم پوسته قاره‌ای) و در طی مagma‌تیسم داخل صفحه‌ای و یا در ارتباط با فعالیتهای بالاً‌مدگی (Uplifting) بعد تصادم جایگیری کرده‌اند.

با استفاده از نمودار Ce/Nb در مقابل Nb/Y (ابی، ۱۹۹۲) که محیط‌های OIB و IAB بر اساس نسبتهای عنصری مزبور از هم‌دیگر تفکیک شده‌اند، نمونه‌های مربوط به سنگهای ولکانیک اسید و توده‌های نفوذی در محدوده OIB واقع می‌شوند.

گروه A_1 شباهتهای زیادی با بازالت‌های جزائر اقیانوسی نشان می‌دهند در حالیکه گروه A_2 شباهتهای بسیاری با نسبتهای عنصری ترکیب میانگین پوسته و بازالت‌های جزائر قوسی دارند. گروه A_1 در طی ریفتینگ داخل صفحه‌ای معمولاً با سنگهای مافیک همزممان، یا فعالیت پلومهای زیرین و یا نقاط داغ جایگیری می‌کنند، در حالیکه گروه A_2 در دامنه وسیعی از محیط‌ها ظاهر می‌شوند و شامل گرانیت‌هایی بعد از تصادم و آنهائی که در انتهای یک دوره طولانی حریان شدیداً گرم و magma‌تیسم گرانیتی جایگیری می‌کنند، می‌باشد. این تقسیم بندی کاملاً بر اساس داده‌های شیمیایی است و بنظر میرسد ارتباط نزدیکی بین ویژگیهای شیمیایی و محیط‌های جایگیری وجود داشته باشد(ابی، ۱۹۹۲).

در جنوب شرق محدوده مورد مطالعه و در کوههای مورو و میشو توده‌های گرانیت‌وئیدی A-type مجموعه مافیک - اولترامافیک دگرگونه کوههای مذکور را قطع کرده‌اند و خود توسط نهشته‌های پیشرونده پرمین پوشیده می‌شوند. به احتمال زیاد مجموعه مافیک - اولترامافیک دگرگونه در کوههای میشو که توسط گسل جنوبی میشو حريم آنها مشخص شده است، بقایای پوسته اقیانوسی پالتوتیس اول می‌باشند که در طی فاز هرسی نین و در اثر تصادم ایران با اوراسیا در محل خط درز برخوردي (Suture Zone) بدام افتاده‌اند. این تصادم از نوع قاره - قاره بوده و از شواهد آن میتوان به وجود گرانیت S-type میشو در این منطقه اشاره نمود (مؤید و مؤذن، ۱۲۸۱). با قبول این فرضیه باقیستی بخش شمالی گسل جنوبی میشو و تبریز را به عنوان حاشیه فعال فرورانش یاد شده و پوسته از نوع اوراسیائی در نظر گرفت. ادامه گسلهایی یاد شده به سمت شمال‌غرب از حالت مواري خارج شده و احتمالاً بهم‌دیگر پیوسته و تا مرز ترکیه ادامه می‌یابند. رخنمونهای مشابهی در راستای خط واره مذکور تا مرز ایران در مناطق هرزندات و کوههای دیوان داغی دیده می‌شود. گرانیت‌وئیدهای A-type منطقه مورد مطالعه و ولکانیزم همخون مربوطه که سنگهای ولکانیک بازیک را قطع کرده و خود توسط نهشته‌های پرمین پوشیده می‌شوند را می‌توان بعنوان گرانیت‌وئیدهای پس از برخورد قاره - قاره و مربوط به بسته شدن اقیانوس پالتوتیس اول در منطقه قلمداد کرد. با توجه به نتایج ژئوشیمیایی، منشأ این ماسما را می‌توان از گوشته‌ای غنی شده ای نظیر گوشته

منشأ بازالتهاي جزائر اقیانوسی در نظر گرفت که در حین صعود متحمل تغیریق زیاد و احتمالاً هضم مواد پوسته ای شده است.

با توجه به همیافتنی سنگهای ولکانیک بازیک و سنگهای ولکانیک اسید و با توجه به اینکه سنگهای ولکانیک اسید هم ارز خروجی توده های نفوذی منطقه می باشند و از طرفی سنگهای ولکانیک بازیک توسط توده های نفوذی قطع شده اند و مجموعه این فعالیتها در فاصله زمانی دوین تا پرمین به انجام رسیده است، از دو مدل پتروزنیکی می توان استفاده نمود.

۱- خط درز برخوردی پالئوتیس اول در آذربایجان و به سن هرسی نین از منطقه صوفیان شروع شده و به احتمال زیاد تا مرز ایران و ترکیه و در راستای NW-SE ادامه می یابد که بخشی از آن منطبق بر گسل تبریز و یا گسل جنوبی کوههای میشو است(مؤید و مؤذن، ۱۳۸۱؛ مؤید و رضائی مقدم، ۱۳۸۴). در کوههای مورو و میشو رخنمون سنگهای مافیک و اولترامافیک دگرگونه به احتمال زیاد به بقایای پوسته اقیانوسی پالئوتیس اول مربوط هستند که در طی رخداد هرسی نین بر روی پوسته ایران که از گندوانا جدا شده و به اوراسیا ملحق شده است، رانده شده است(مؤید و مؤذن، ۱۳۸۱). با استناد به این مسئله می توان سنگهای بازیک رخنمون یافته در کوههای دیوان داغی و قره گوز را ادامه این بقایای پوسته اقیانوسی فرض نمود(با توجه به اینکه در دیاگرامهای مربوط به سنگهای بازالتی، این سنگها در محدوده سنگهای بازالتی کف اقیانوس قرار می گیرند) (نمودار Ti-Zr-Sr پیرس و کن، ۱۹۷۳) و در اینصورت گرانیتوئیدهای A-type منطقه و سنگهای ولکانیک همخون را می توان به توده های نفوذی بعد تصادم نسبت داد. لازم به ذکر است که مشابه این توده ها در کوههای مورو و میشو(آلکالی گرانیت و سیینیت های مورو و میشو) توده های مافیک و اولترامافیک دگرگونه را قطع می کنند و بعنوان توده های A-type مربوط به حادثه تصادمی ایران با اوراسیا در نظر گرفته شده اند(مؤید و مؤذن، ۱۳۸۱).

۲- در مدل دیگر با توجه به قرار گرفتن سنگهای بازالتی محدوده مورد مطالعه در موقعیت درون پلیتی(نمودار Zr/Y-Zr پیرس و نری، ۱۹۷۹) می توان چنین فرض نمود که بعد از حادثه تصادمی هرسی نین که باعث الحاق پوسته ایران به اوراسیا شد، متعاقب فاز فشاری، و در اثر تداوم حرکات کششی ناشی از بالازدگی پوسته، فعالیتهاي بازالتی درون پلیتی و بعد تصادم شروع شده و متعاقب آن گرانیتوئیدهای A-type بعد از فعالیتهاي کوهزايی و در حین بالازدگی پوسته جايگيری كرده اند.

نتیجه گيري کلي

با توجه به مطالعات صحرائي، پتروگرافيكی، پترولوزيکي و ژئوشيميايی نتایج زير حاصل شده است :

- ۱- تركيب سنگ شناسی سنگهای ولکانیک اسید در حد ريداسيت تا داسیت و ریولیت، سنگهای ولکانیک بازیک در حد بازالت تا آندزیت بازالتی و تركيب سنگ شناسی توده نفوذی در حد کوارتز سیینیت می باشد.
- ۲- سري ماگمايی سنگهای مورد مطالعه از نوع ساب آلکالن تعیین شده است (سنگهای ولکانیک اسید و توده نفوذی اسید از نوع كالکوالکالن و سنگهای ولکانیک بازیک از نوع شوشونیتي است).

۳- بررسی روند تغییرات میانگین عناصر کمیاب بر اساس دیاگرامهای عنکبوتی عادی شده نسبت به ORG در سنگهای ولکانیک اسید و توده نفوذی نشان می دهد که بالا بودن عناصر LIL در این نمونه ها و تهی شدگی از HREE می تواند بدلیل نقش پوسته ای و یا تشکیل ماقمای مولد سنگهای ولکانیک اسید و توده نفوذی از مذاهای حاصل از پوسته تحتانی و در اثر استقرار ماقمای بازیک و یا بدلیل نرخ کم ذوب و درجه تفریق زیاد ماقمای حاصل از گوشته فوکانی باشد. ضمنا آنومالی مثبت Nb نشانگر منشا احتمالی گوشته ای توده های یاد شده و تفریق از یک ماقمای گوشته ای عمیق می باشد که این ویژگی با آنومالی منفی ۷ تایید می شود.

۴- بررسی روند تغییرات میانگین عناصر کمیاب بر اساس دیاگرامهای عنکبوتی عادی شده نسبت به MORB در سنگهای ولکانیک بازیک نشان دهنده عمق زیاد تشکیل ماقما، نرخ ذوب کم و درجه تفریق زیاد ماقمای بازالتی محدوده مورد مطالعه می باشد.

۵- سنگهای ولکانیک اسیدی که همخون با توده نفوذی منطقه می باشند، در دیاگرامهای تفکیک کننده انواع مختلف گرانیت‌وئیدها، هر دو جزء تیپ A طبقه بندی می گردند.

۶- سنگهای ولکانیک اسیدی و توده نفوذی مورد مطالعه به انواع A1 تعلق دارند. بنابر این می توان پذیرفت که این سنگها منشا گوشته ای داشته و در طی ماقماتیسم داخل صفحه ای و یا در ارتباط با فعالیتهای بالآمدگی(Uplifting) بعد تصادم جایگیری کرده اند.

۷- محیط تکتونیکی سنگهای ولکانیک اسیدی و توده نفوذی عمدتا در محدوده های Post Collision و WP (دون صفحه ای) واقع می شوند.

۸- احتمال می رود که سنگهای ولکانیک بازیک رخنمون یافته در کوههای دیوان داغی و قره گوز متعلق به بقایای پوسته اقیانوسی پالئوتیس اول بوده و با این فرض سنگهای ولکانیک اسید و توده نفوذی را می توان به انواع بعد تصادم نسبت داد.

۹- وجود بافت گرانوفیر در توده نفوذی منطقه نشانگر جایگیری توده در عمق کم می باشد.

منابع

منابع انگلیسی

- 1) Batchelor, R.A. and Bowden, P., 1985. Petrogenetic interpretation of granitoid rock series using multicationic Parameters. Chem. Geol., 48 – 55.
- 2) Cox, K. G., Bell, J. D. and Pankhurst , R. J. , 1995.The interpretation of igneous rocks. Chapman & Hall. New York.
- 3) De La Roche, H., Leterrier, J., Grandlauale, p. and Marcher, M., 1980. A Classification of Volcanic and Plutonic rocks using $R_1 - R_2$ diagrams and major element analysis. Chem. Geol. Vol. 29.
- 4) Eby, G.N., 1992. Chemical Subdivision of the A- type granitoides: Petrogenesis and tectonic implications.Geology, 20, 641 – 644.

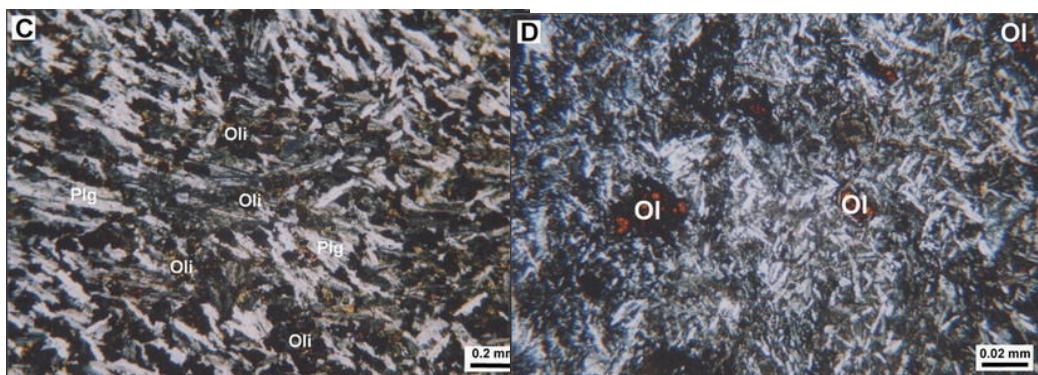
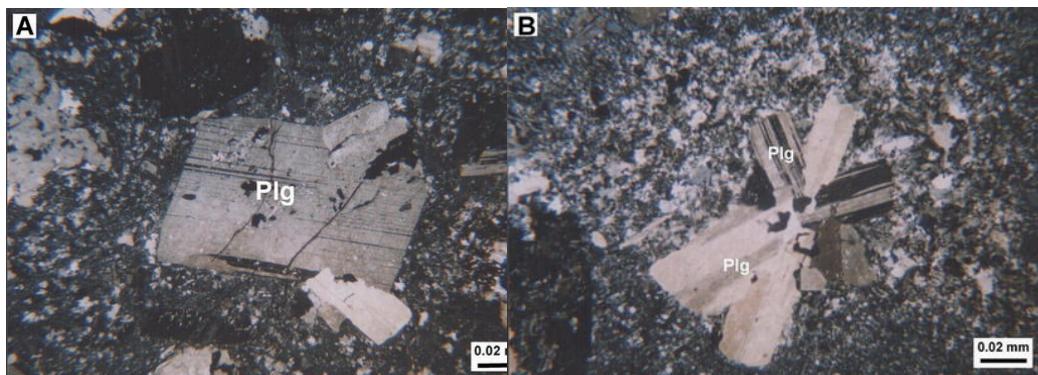
- 5) Floyd, P.A. and Winchester, J. A., 1977. Magma – type and tectonic setting discrimination using immobile elements. *Earth Planet. Sci. lett.* : , 27,211 – 218.
- 6) Irvine, T.N. and Baragar,W.R.A.,1971, A guide to the chemical classification of the common volcanic rocks.*Can.Earth Sci.*,8, 523-548.
- 7) Kuno,H.,1968,Differentiation of basalt magmas. In: Hess,H.H. and Poldervaart A.(eds.), *Basalts: The Poldervaart treatise on rocks of basaltic composition*, Vol.2. Interscience, New York,pp.623-688.
- 8) Maniar, P.D. and Piccoli, P.M., 1989. Tectonic discrimination of granitoids. *Geo. Soc. Am. Bull.* Vol. 101.
- 9) Pearce, j.A.,1996, Sources and settings of granitic rocks.
- 10) Pearce, J.A.,1983, Role of the sub-continental lithosphere in magma genesis at active continental margins.In: Hawkesworth C.J. and Norry M.J.(eds), *Continental basalts and mantle xenoliths*.Shiva, Nantwich, pp.230-249.
- 11) Pearce,J.A. and Cann,J.R.,1973, Tectonic setting of basic volcanic rocks determined using trace element analyses.*Earth Planet.Sci.Lett.*,19,290-300.
- 12) Pearce, J. A., Harris, N.B.W. and Tindle, A.G., 1984.Trace element discrimination diagrams for the tectonic Interpretation of granitic rocks. *Geol , Soe. Spec.Publ.* , 7,14 – 24.
- 13) Pearce,J.A.and Norry,M.J.,1979, Petrogenetic implications of Ti,Zr,Y and Nb variations in volcanic rocks.*Contrib.Mineral.Petrol.*,69,33-47.
- 14) Rollinson, H.R., 1993. Using geochemical data: Evaluation, Presentation, interpretation. Longman Scientific and Technical, England, 352 P.
- 15) Stocklin, J. (1968): Structural history and tectonics of Iran. A review. *An. Asso. Petrol. Geol. B.* Vol. 52, No.6.
- 16) Whalen, J.B., Currie, K.L., and Chappell, B.W., 1987. A-type Granites: geochemical characteristics, discrimination and petrogenesis. *Contrib. Min. Pet.*, 95: 407-419.
- 17) Wilson, M., 1989. Igneous Petrogenesis a global tectonic approach, Unwin Hyman Ltd, London – 466 P.

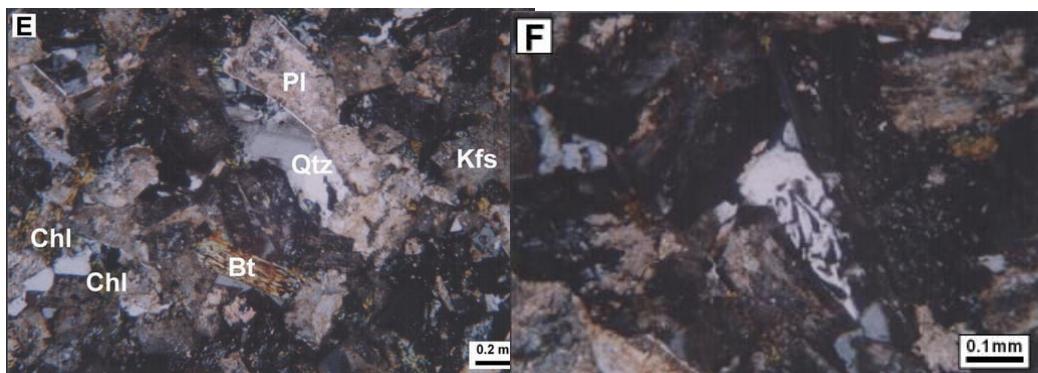
منابع فارسي

- ادوای، م.؛ مؤبد، م.؛ مؤذن ، م. (۱۳۸۲). بررسیهای پتروگرافیکی و پرولوژیکی توده های نفوذی غرب ایواوغلی و تعیین منشأ آنها، مجموعه مقالات هفتمین همایش انجمن زمین شناسی، دانشگاه اصفهان ۳۹۲ تا ۴۰۰ .
- افتخار نژاد، ج. (۱۳۵۹). تفکیک بخش های مختلف ایران از نظر وضع ساختمانی در ارتباط با حوضه های رسویی.
- اللهياري، خ.؛ ونوقي عابدينی، م.؛ مؤبد، م. (۱۳۸۲). بررسی پتروگرافی، ژئوشیمی و محیط تکتونیکی توده گرانیتوئیدی میشو (جنوبغرب مرند)، *فصلنامه زمین شناسی ایران*، سال اول، پائیز ۱۳۸۲ ، شماره دوم.

- ۴- مؤید، م.؛ مؤذن، م. (۱۳۸۱). نگرشی نوبر موقعیت خط درز پالئوتیس در ایران، فشرده مقالات ششمین همایش انجمن زمین‌شناسی ایران، دانشگاه شهید باهنر کرمان.
- ۵- مؤید، م. رضائی مقدم، م. ح. (۱۳۸۴). اهمیت ژئودینامیکی گسل تبریز و گسل جنوبی میشو در تحول پوسته ای ایران، خلاصه مقالات کنفرانس بین المللی مخاطرات زمین، بلایای طبیعی و راه کارهای مقابله با آنها، دانشگاه تبریز
- ۶- نبوی، م. ح. (۱۳۰۵). دیباچه ای برزمین‌شناسی ایران. انتشارات سازمان زمین‌شناسی کشور ۱۰۹ صفحه.

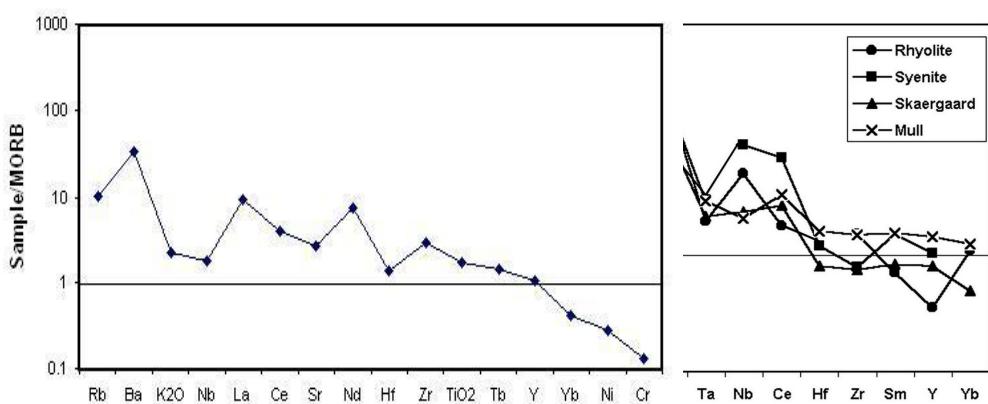
** لازم به ذکر است که در این نوشتار از علامت ● برای نشان دادن سنگهای ولکانیک اسیدی، از علامت ▼ برای نشان دادن توده نفوذی و بالاخره از علامت ■ برای نشان دادن سنگهای ولکانیک بازیک استفاده شده است.

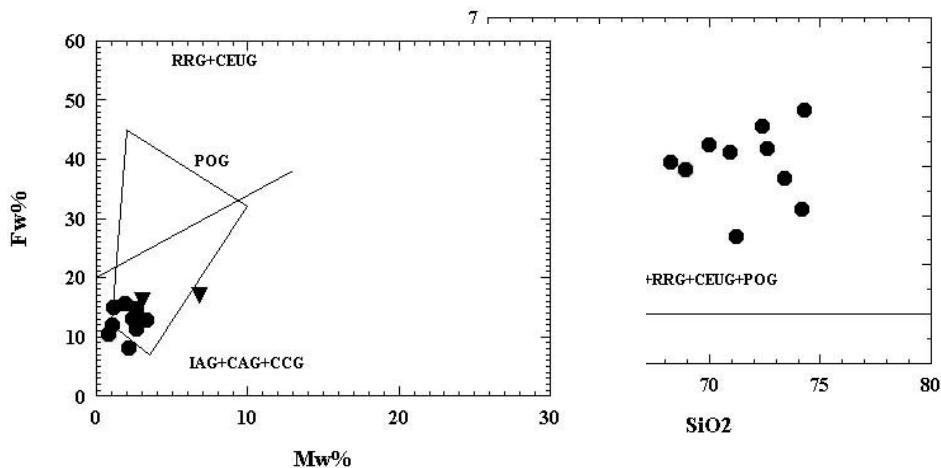

Pic-1

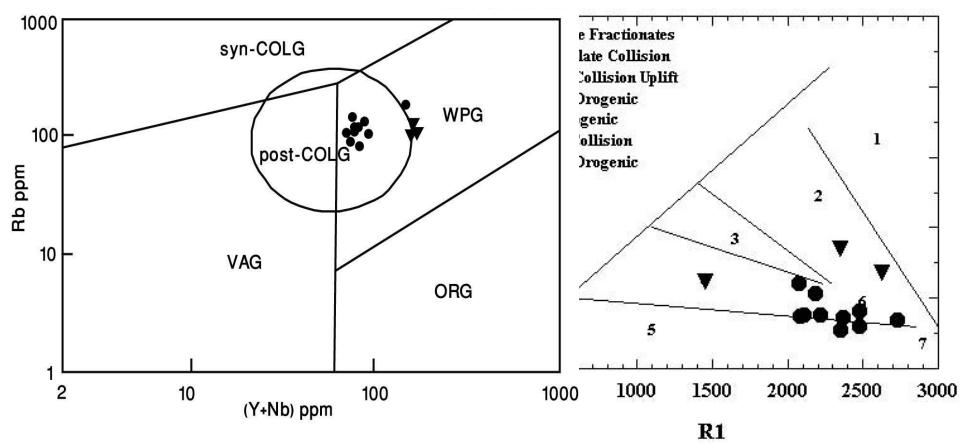
- A: بافت پورفیری در سنگهای ولکانیک اسیدی منطقه، نور XPL
- B: ماکل شعاعی و صلیبی در پلازیوکلازهای سنگهای ولکانیک اسیدی منطقه، نور XPL
- C: بافت میکرولیتی تا اینترگرانولار در سنگهای ولکانیک بازیک منطقه، نور XPL
- D: اولیوین ایدنگسیتی شده در سنگهای ولکانیک بازیک منطقه، نور XPL
- E: بافت گرانولار و اینترستیشیال در توده نفوذی منطقه، نور XPL
- F: بافت گرانوفیر در توده نفوذی منطقه، نور XPL

شكل (١)
شكل (٢)

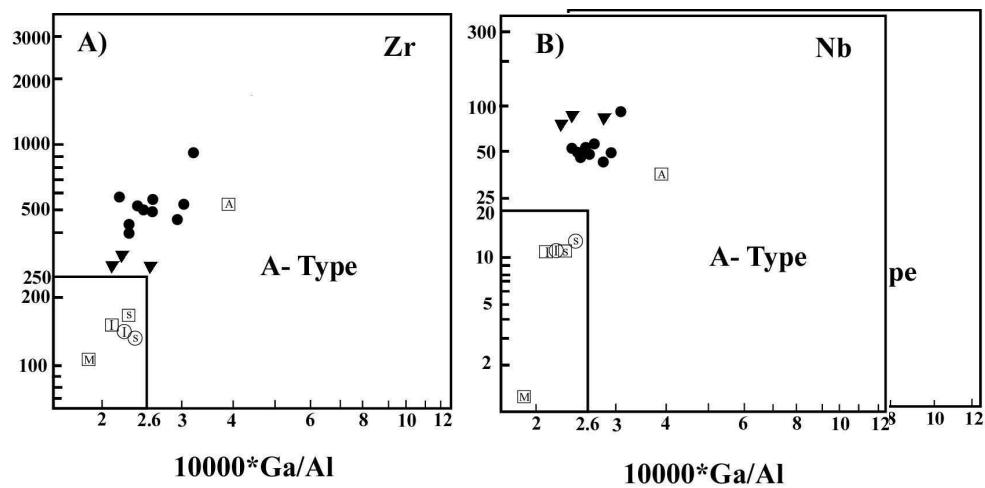

شكل (٣)

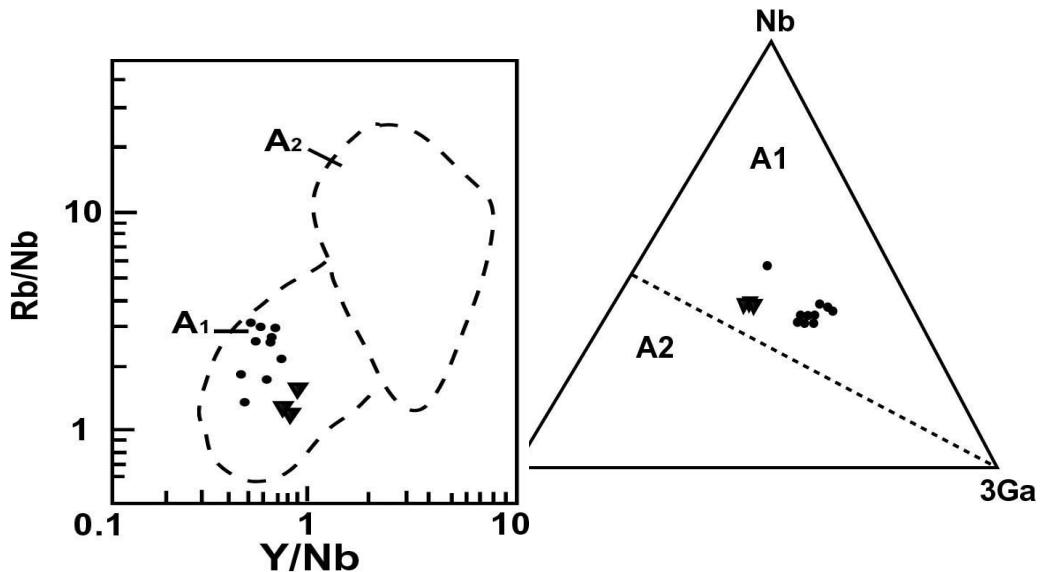

شكل (٤)

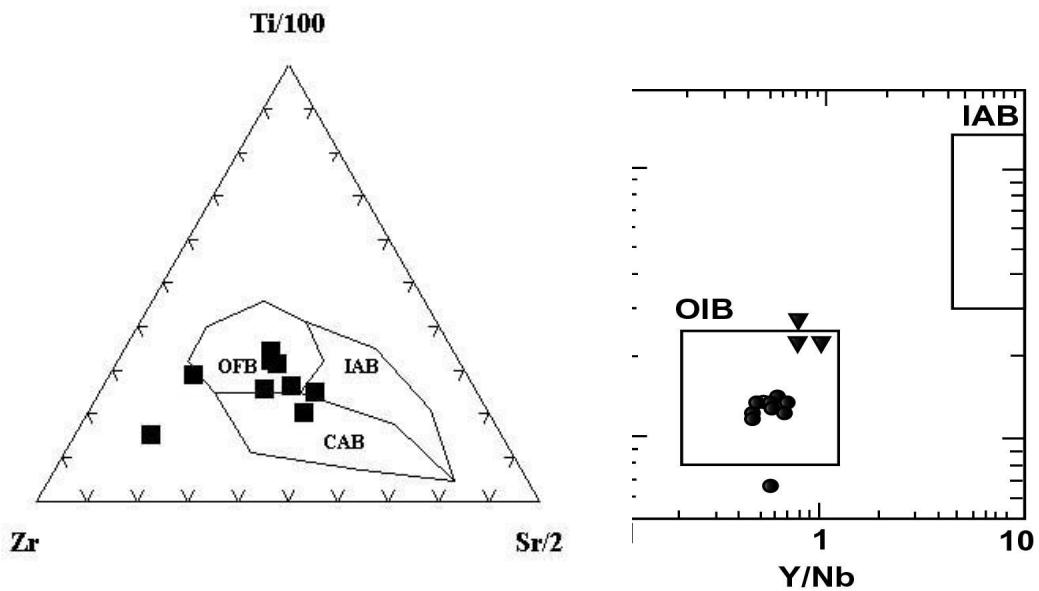
شكل (٥)

شكل (٦)

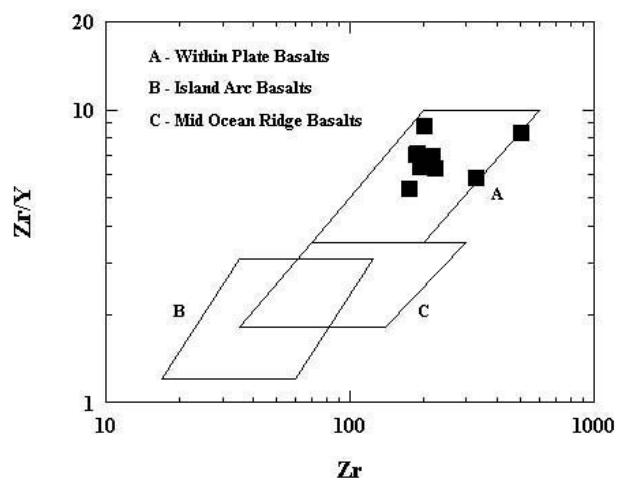

شكل (٧)

شكل (٨)

شكل (٩)

شکل (۱۰)

شرح دیاگرامها و نمودارهای Pic-2

- ۱- دیاگرام عنکبوتی میانگین ترکیب عناصر کمیاب سنگهای ولکانیک اسید و توده نفوذی عادی شده به ORG (پیرس و همکاران، ۱۹۸۴).
- ۲- دیاگرام عنکبوتی میانگین ترکیب عناصر کمیاب سنگهای ولکانیک بازیک عادی شده به MORB (بوینز و همکاران، ۱۹۸۴).
- ۳- تفکیک محیط تکتونیکی سنگهای ولکانیک اسید و توده نفوذی منطقه با استفاده از نمودارهای مانیار و پیکولی (۱۹۸۹) و موقعیت نمونه های مورد مطالعه در آن.
- ۴- تفکیک محیط تکتونیکی سنگهای ولکانیک اسید و توده نفوذی منطقه با استفاده از پارامترهای R1-R2 (بچلور و بودن، ۱۹۸۵) و موقعیت نمونه های مورد مطالعه در آن.
- ۵- تعیین محیط تکتونیکی سنگهای ولکانیک اسید و توده نفوذی منطقه و موقعیت نمونه های مورد مطالعه در آن (پیرس و همکاران، ۱۹۹۶).
- ۶- موقعیت نمونه های مورد مطالعه و توده های همخون مربوطه بر اساس نسبتهاي عناصر اصلی و جزئی (والن و همکاران، ۱۹۸۷).
- ۷- تفکیک سنگهای ولکانیک اسید و توده نفوذی منطقه به زیر گروههای A1,A2 و موقعیت نمونه های مورد مطالعه در آن (ابی، ۱۹۹۲).
- ۸- تفکیک محیطهای OIB و IAB بر اساس نسبتهاي عنصری Ce/Nb و Y/Nb و موقعیت نمونه های مورد مطالعه در آن (ابی، ۱۹۹۲).
- ۹- نمودار متمایز کننده بازالتها بر اساس Ti-Zr-Sr (اقتباس از پیرس و کن، ۱۹۷۳) و موقعیت نمونه های مورد مطالعه در آن.
- ۱۰- نمودار متمایز کننده بازالتها بر اساس متغیرهای Zr/Y-Zr (پیرس و نری، ۱۹۷۹) و موقعیت نمونه های مورد مطالعه در آن.

مشخصات نویسنده :

نام : علیرضا

نام خانوادگی : روانخواه

مدرک تحصیلی : دانشجوی کارشناسی ارشد زمین شناسی (گرایش پترولوزی)

دانشگاه تربیت معلم تهران